

Riitta Hänninen toimii Racing The Planet Laplandin kilpailunjohtajana.

Espanjalainen reittimestari Carlos Garcia Pallas-Yllästunturin alueen karttojen parissa.

Riitta Hänninen on saanut reitin suunnitteluun paikallista apua. Kuvassa Timo Veijalainen, jolla on ollut vahvasti näppinsä pelissä Ylläksen alueen pyöräreittien suunnittelussa.

Ainutkertainen tapahtuma tuo satoja polkujuoksijoita elokuiseen Lappiin

Kansainvälisessä Racing The Planet Lapland -polkujuoksukisassa taivalletaan seitsemän vuorokautta Pallas-Yllästunturin maisemissa.

Kaikkien aikojen ensimmäisestä Racing The Planet Lapland-kilpailusta on tulossa menestys. Pallas-Yllästunturin kansallispuistossa ja sen läheisyydessä polveilevaan 250 kilometrin ja seitsemän vuorokauden mittaiseen etappikisaan on jo nyt ilmoittautunut yli 200 osallistujaa 40–50 eri maasta.

– Tuntuu todella hienolta. Olen onnellinen, kun saan näyttää niin monelle parhaita paloja omasta maastani, tapahtuman suomalainen kilpailunjohtaja **Riitta Hänninen** iloitsee.

Racing the Planet -organisaatio järjestää vuosittain neljä etappikisaa vakiopaikoissa: Atacamassa, Gobin aavikolla, Namibian aavikolla ja Etelämantereella. Suomen Lapissa käytävä kisa puolestaan kuuluu sarjaan, jossa järjestämispaikka vaihtuu joka kerta.

Kisa Lapissa on ainutkertainen, Hänninen korostaa.

Kiertävä kilpailu on järjestetty aiemmin muun muassa Vietnamissa, Namibiassa, Jordaniassa, Madagaskarilla, Equadorissa ja Islannissa.

Espanjalainen reittimestari

Racing The Planetin potentiaalisten kisakohteiden lista on pitkä. Suomi on keikkunut listalla vuosia. Hännisen ajatuksissa vilahtelivat sopivat reittivaihtoehdot jo vuonna 2017.

- Nykytilanteessa Lappi on

yksi parhaista paikoista järjestää tällainen tapahtuma. Suomi on väljä maa. Eri mailla on toki koronan vuoksi yhä matkustussääntöjä, jotka vaikuttavat osallistumiseen. Esimerkiksi Aasia saattaa olla vähemmän edustetuna. Siltä suunnalta olisi tulossa paljon porukkaa, jos vain voisivat.

Hänninen työskenteli kahdeksan vuotta Racin The Planetin pääkonttorissa Hongkongissa. Vuonna 2019 hän palasi Suomeen ja on tehnyt siitä saakka töitä kotimaastaan käsin.

Planetilla on iso organisaatio.

– Kyseessä on todella iso kansainvälinen yritys. Kokoaikaisia on kymmenkunta, osa-aikaisia valtava määrä. Lapin kisassa meillä on espanjalainen reittimestari, **Carlos Garcia**, joka tuli paikan päälle työstämään lopullista reittisuunnitelmaa.

Juosten tai kävellen

Reittiä Hänninen ei paljasta, se pidetään salassa kilpailijoilta, mutta sen verran hän voi kertoa, että matkaan lähdetään Raattaman tuntumasta ja kisa

"

Olen henkilökohtaisesti onnistunut, jos mahdollisimman moni kilpailijoista palaa tulevilla lomillaan Lappiin perheidensä ja ystäviensä kanssa, suomalainen kilpailunjohtaja toteaa.

– Suomeen tultuani olen viettänyt paljon aikaa Lapissa. Olen polkenut, kävellyt ja hiihtänyt reittejäläpi. Vuoden 2020 kesällä lopulta muodostui ajatus siitä, mikä olisi paras paikka järjestää kilpailu.

Yksin Hänninen ei tietenkään ole tämän mittaluokan kilpailua pistämässä pystyyn. Racing The päättyy Äkäslompoloon Ihmisen Rinkiin

Noin 45 prosenttia reitistä kulkee poluilla ja avotunturissa, 55 prosenttia vanhoilla tiepohjilla.

Hänninen korostaa, että kisa ei ole vain huippu-urheilijoille – mukaan voi lähteä kuka tahansa.

- Osa juoksee koko matkan

kevyen varustuksen kanssa, osa kävelee, ottaa ehkä painavamman repun matkaansa ja käyttää enemmän aikaa kuvaamiseen.

Neljän ensimmäisen päivän matkat ovat noin maratonin mittaisia. Viidennen päivän matka jatkuu yön yli seuraavaan aamuun ja on pisin, 80 kilometriä. – Viimeistä etappia sanotaan

 Viimeistä etappia sanotaan pitsajuoksuksi – matkaa on vain kymmenen kilsaa ja maalissa on hyvää paikallista ruokaa odottamassa, Hänninen nauraa.

Matkojen lisäksi myös tauot ovat tärkeitä. Kun etappi päättyy ja kello pysähtyy, istutaan nuotiolle tulistelemaan ja tutustutaan uusiin ihmisiin eri kansallisuuksista.

Siellä syntyy aina pysyviä ystävyyssuhteita.

Näkyvyyttä Lapille

Racin The Planet Laplandin ajankohta elokuun puolivälissä on harkittu tarkoin. Pahimmasta räkkäkaudesta on tultu yli, eikä vielä ehkä ole yöpakkasia. Ruskasesonkikaan ei ole kiihkeimmillään.

 Yötön yö olisi ollut hienoa näyttää, mutta sääsket versus yötön yö..., Hänninen nauraa.

– Kaikkea ei voi saada, kokonaisuus on tärkein. Ja elokuussa voi olla mahdollisuus nähdä jo revontulia. Kokemus on joka tapauksessa hieno, ja osallistujat saavat syyn tulla uudelleen. Olen henkilökohtaisesti onnistunut, jos mahdollisimman moni

kilpailijoista palaa tulevilla lomillaan Lappiin perheidensä ja ystäviensä kanssa.

Racing The Planet kulkee usein koko vuoden mukana osallistujan elämässä, treenaamisessa ja valmistautumisessa. Samalla kilpailun kohdemaa saa paljon näkyvyyttä.

Paljon kysytään matkustusvinkkejä, mitä voi nähdä ja

mitä tehdä. Osa kilpailijoista jää alueelle pidemmäksi aikaa. Lappi on markkinoitu sanana aika hyvin maailmalla, se on monella bucket-list-juttu. Osallistujaporukka on vastuullista ja ulkoiluhenkistä, erittäin potentiaalisia lapinkävijöitä siis, Hänninen vinkkaa.

Satu

Leirielämää Atacaman aavikolla. Etapin päätteeksi on aikaa tutustua muihin osallistujiin ja luoda uusi ystävyyksiä.

Racing The Planet sai alkunsa jo vuonna 2002. Silloin ajatus lähti kaikista niistä paikoista maailmassa, jotka eivät välttämättä ole ikuisesti olemassa. Etelämanner sulaa, toisaalla kaupungistutaan. Racing The Planet vie ihmiset näkemään ja kokemaan hienoja paikkoja, tutustumaan erilaisin kulttuureihin ja tapaamaan vähemmistökansoja. Riitta Hänninen on työskennellyt Racing The Planetille jo 12 vuotta.

Jutun kuvat: Racing The Planet